

Omloop der Kempen 2011.

Het zal niet zo zijn. Stonden we al niet vermeld in de Omloopkrant als deelnemer, nu was er geen kaartje gemaakt voor de loting van de ploegleidersauto volgorde in de koers. Ter plekke werd er een gefabriceerd. Ondanks dat het formaat niet hetzelfde was als de rest deed dat niet. Hans werd als auto zes geloot. Gevoelige vingers ??? Niet slecht. De koers kon af en toe gevolgd worden. Ondertussen waren op het tijdelijke, maar wel riante, verblijfadres aan de Kromstraat onder het ruime genot van een natje en een droogje de werkzaamheden bezig die altijd voorafgaande aan de koers nodig zijn. De renners rustig keuvelen en wat naar binnen werken en de begeleiding het zweet op het hoofd met de technische zaken. Onze even niet fietsende Eric V. en zijn charmante Kimm kwamen ook aanschuiven en zelfs Robert kwam trots de sleutels laten zien van zijn voertuig voor deze dag om met de koersdirecteur door de Kempen te scheuren. Een telefoontje: Robert zegt: "baas ik kom er aan" en weg is ie. Iedereen spic en span naar de start. Onze militair in specialistische opleiding gebruikt meteen zijn guerrilla tactiek en claimt een plaatsje in de auto van de koersdirecteur terwijl hij op de valreep ook nog zijn Kimm in de auto van jury 1 weet te praten. Eric, we houden je achter de hand voor de volgende opdracht !!!!

De koers:

De eerste vijftig kilometer vrij vlak. Wel een redelijk tempo, maar niet buitenissig te volgen. Zelfs Jose, de vrouw van Henk B, die vandaag als gast meerijdt in de Pl. wagen zit op haar gemak, maar dat kan zo maar anders worden leert de ervaring.

Dan schiet de peper in de reet. Er komen dan weer groepje en dan weer niet. Niemand kan een uitlooppoging volbrengen die dragend is. Jan Coolen had vooraf al aangegeven dat hij vanwege een opgezwollen voet daags ervoor de koers niet zou uitrijden. Jan hield de daad bij het woord en was de eerste Tempo-Brunns man langs de kant. Giel was in een groepje verzeild geraakt dat even achterop was geraakt, maar niet onoverkoombaar. Net toen Giel dacht er twee tandjes bovenop te gooien, en dat technisch niet lukte omdat er geen kleinere tandwielen op zijn cassette zaten, om aan te sluiten ging de kop van die groep het bord Eindhoven volgen ipv de uitgepeilde Omloop bordjes. Waterloo voor Giel. Even na de eerste doorkomst slaat het noodlot toe voor Bo. Een deze week nieuw en gisteren nog grondig geïnspecteerde nieuwe ketting breekt spontaan. Morgen volgt er een analyse of de ketting is gebroken op de gemaakte "klink" of zomaar spontaan ergens anders. Toevalligerwijze staat zijn vader op nog geen honderd meter van de onheilsplek. Bo hoeft niet "steppend" naar Veldhoven terug en Maaike is er bij om hem te troosten. Ervaring rijker, illusie armer, ook al zat je op zo'n moment nog bijzonder goed in de koers. En ja, dit was de reservefiets, de goeie staat nog even stil met een onwillige zadelpen. Na een kilometer of 130 begint de maag van Ferdi F. te protesteren. Eten of drinken?? Geen van beide wil nog. In een tijdspad van vijf kilometer is het gedaan met Ferdi.

Nog vier in koers. Rudi en Tim waren vooraf zekerheidjes, al was het voor Rudi toch weer even geleden met dit kilometeraantal. Maar je moet het nog steeds tot het einde volhouden ondanks dat je een zekerheidje wordt genoemd. De ogen worden meteen gericht op onze rookies. Wouter heeft al wat ervaring in dit soort koersen en is vooraf goed door Hans ingeprikt. Wouter heeft de finish gehaald als beste Tempo-brunns coureur en heeft veel leermomenten in zijn bagage kunnen steken. Mark daarentegen heeft nog nooit van z'n leven een koers van meer dan 130km gedaan. In zijn enthousiasme heeft hij in de vorige koersen wel eens een binnenbocht genomen om sneller voorin te geraken, maar dat ging zwaartekracht down als er blubber op de weg ligt. Vandaag niks van dit alles.

Met een eersteklas Wheely komt hij over de eindstreep om meteen daarna op een bankje tegen de kerkmuur de stervende zwaan op te voeren. Een zwaan had op deze plek dezelfde problemen als Mark. Gemis aan water, want dat was het enige wat hij uit kon brengen.

Whhhaaaaaaaaaaaterrrrrrrrr. Na een uurtje was hij weer de wielrenner Mark, want hij is vandaag echt wielrenner geworden. Hij mag met trots zijn rugnummers en kaderplaatje van deze koers prominent op zijn eigen Wall of Fame in Maastricht timmeren.

Ik ben niet de juiste persoon om een conclusie te trekken, maar als Tempo-Bruns hebben we ons vandaag niet in de kijker gereden betreffende een ontsnapping op klassement maar we kunnen met een opgeheven hoofd tegen de organisatie zeggen dat we met vier man over de streep zijn gekomen als clubteam en dat kunnen verschillende LSE teams, of hoe ze ook mogen heten, vandaag zeker niet zeggen. Het was een lange regel tot besluit, maar het zal wel duidelijk zijn.

Tot de volgende koers. Er hadden nog wat foto's binnen moeten komen, maar onze bijna rode baret had denk ik iets anders te doen vanavond, want in "lullen" is hij een kei. Of niet Eric ??

Commentaar zie ik graag verschijnen hahahahaha

Uw prozaïsche dichter.